

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319200302
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319200302.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v spore žalobcu COFIDIS SA, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d, Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, na území SR konajúceho prostredníctvom organizačnej zložky: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 50 595 628, Einsteinova 11/3677, 851 01 Bratislava, zastúpeného URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181 proti žalovanému B. Q., I. XX.XX.XXXX, Z. N. XXXX, XXX XX N. I. N., v konaní o zaplatenie 370,24 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 4.2.2019 domáhal voči označenému žalovanému zaplatenia sumy 370,24 € spolu s úrokom vo výške 18,02 % ročne zo sumy 370,24 € od 21.9.2017 do 28.6.2018 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 370,24 € od 29.6.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov tohto konania. V rámci skutkových tvrdení v žalobe uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 28.10.2011 zmluvu o úvere č. XXXXX, na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 8.294,79 € za účelom kúpy motorového vozidla značky Seat Ibiza, pričom žalovaný bol povinný úver splácať v mesačných splátkach v zmysle finančného plánu, ktorý je súčasťou zmluvy. Žalobca si povinnosti vyplývajúce zo záväzkového vzťahu splnil riadne a včas. Žalovaný, ktorý bol povinný v zmysle zmluvy uhradiť žalobcovi celkom 72 splátok, každú vo výške 191,30 €, pričom tieto boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, v čase od 20.11.2011 do 20.10.2017, uhradil celkovo len 70 splátok v zmysle finančného plánu, ďalšie dohodnuté splátky v lehote splatnosti neuhradil. Preto žalobca listom zo dňa 7.2.2018 žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní so splátkami úveru viac ako 3 mesiace, žalobca v zmysle bodu 20 všeobecných podmienok úver, vrátane jeho príslušenstva, spolu so všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, vyhlásil za splatné. Oznámenie o tejto skutočnosti odoslal žalovanému. Ide o vyhlásenie splatnosti a výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 20.6.2018. Úver a celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa k nemu vzťahujú, sa stali splatnými dňa 28.6.2018. V článku III žaloby žalobca uviedol, že žalovaný uhradil 70 splátok, čomu podľa finančného plánu zodpovedá nesplatený zostatok istiny vo výške 370,24 €. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o úvere - individuálne podmienky zo dňa 28.10.2011 čl. 7 spisu, prílohy: finančný plán čl. 8 spisu, zmluvu o úvere - všeobecné podmienky čl. 8 rub spisu, upozornenie čl. 17, vyhlásenie splatnosti s výzvou na úhradu dlžnej sumy čl. 18 a finančný plán čl. 19 - 21.

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba s prílohami do vlastných rúk doručená dňa 1.4.2019, sa k žalobe nevyjadril, v spore zostal nečinný.

3. Súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. konania 8Csp/8/2019-46 zo dňa 18.9.2019, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie založil na kvalifikácii sporného úveru ako bezúročného a bez poplatkov, v nadväznosti na absenciu jednej zo základných zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to náležitosti týkajúcej sa výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a taktiež náležitosti týkajúcej sa veličiny ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom v zmluve je potrebné uviesť všetky predpoklady pre výpočet tejto veličiny použité. Z dôvodu absencie vyššie citovaných zákonných náležitostí, v nadväznosti na čo súd vyhodnotil úver za úver bez úrokov a bez poplatkov, vzniklo žalobcovi právo len na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému jeho predchodca skutočne poskytol a ktoré mu žalovaný nevrátil, teda na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenými splátkami. Keďže v danom spore nebolo sporné, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5.940,- € a že žalovaný z neho uhradil 13.391,- €, teda 70 splátok po 191,30 € (žalovaný teda istinu úveru preplatil), súd žalobe vyhovieť nemohol ako nedôvodnú ju v celom rozsahu zamietol.

4. Na odvolanie žalobcu rozhodoval vo veci ako odvolací súd Krajský súd v Žiline, ktorý uznesením č. konania 6CoCsp/3/2020 zo dňa 29.5.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vychádzajúc zo záverov rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie, ktorý sa týkal ustálenia absencie predpokladov pre výpočet RPMN, odvolací súd poukázal na vlastné skutkové zistenia súdu prvej inštancie, keď sám odkázal v odseku 7 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že zmluva obsahuje i účel úveru, výšku istiny 5.940,- €, počet mesačných splátok 72 s výškou jednotlivých splátok 191,30 €, dobu trvania zmluvy do 20.10.2017, ročnú úrokovú sadzbu 18,02 % a jednorazový spracovateľský poplatok 2.009,19 €. Všetky tieto uvedené údaje v zmluve predchádzajú údaju o RPMN vo výške 38,10 %, pri ktorom je výslovne uvedené, že pri jeho výpočte boli použité predpoklady uvedené v zmluve vyššie a po ktorom nasleduje údaj o priemernej hodnote RPMN 23,79 % a údaj o celkovej čiastke na úhrade 13.773,60 €. Odvolací súd zároveň odôvodnenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k nesprávne určenej hodnote RPMN považoval za jednoduché, bez bližšieho vysvetlenia postupu, resp. výpočtu. Vo vzťahu k náležitosti zmluvy týkajúcej sa rozčlenenia splátky úveru poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, ktorým došlo k vyjadreniu odlišného právneho názoru k danej otázke argumentáciou, že dotknuté zákonné ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa, a preto eurokonformným výkladom možno dospieť k záveru, že zákon členenie splátky nepožaduje.

5. Súd prvej inštancie, cítiac sa byť závermi odvolacieho súdu viazaný, vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti oboch strán. Žalovaný zostal i po rozhodnutí odvolacieho súdu nečinný. Svoju neprítomnosť neospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil, vyjadril súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. V písomnom ospravedlnení neprítomnosti zo dňa 24.9.2020 zároveň doplnil skutkové tvrdenia, v nadväznosti na doručené rozhodnutie odvolacieho súdu a jeho závery. Poukázal na výpočet RPMN, odkazujúc na kvalifikovaný vzorec, ktorý vychádza z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Zbierky zákonov o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že pri výpočte tejto veličiny použil nasledovné hodnoty: istinu úveru vo výške 5.940,- €, výšku mesačnej splátky 184,50 €, pričom mesačná splátka zahrňovala istinu, úrok a spracovateľský poplatok a počet mesačných splátok 72. Do výpočtu RPMN použil údaj o mesačnej splátke vo výške 184,50 €, pretože od výšky mesačnej splátky odpočítal poplatok za trvalý príkaz vo výške 2,- €, mesačné poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 1,34 € a mesačné poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti vo výške 3,46 € (191,30 € - 2,- € - 1,34 € - 3,46 €), pričom tiež uviedol, že mesačné poistenie a poplatok za trvalý príkaz boli odpočítané z dôvodu, že predstavujú tzv. doplnkové služby, ktoré boli žalobcom poskytnuté na základe dohody medzi žalobcom a žalovaným, kedy žalovaný nebol žiadnym spôsobom nútený k pristúpeniu k poisteniu či k zriadeniu trvalého príkazu. Bolo len výlučne na rozhodnutí žalovaného, či k týmto službám pristúpi alebo nie. Prijatie týchto doplnkových služieb nebolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Poukázal na Smernicu Rady 87/102/EHS, podľa ktorej je ročná percentuálna miera nákladov v článku 23 písm. i) vymedzená ako celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrená ako percento ročne z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s článkom 19 ods. 2 Smernice. Celkovými nákladmi sa podľa toho istého článku písm. g) Smernice rozumejú všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných

podmienok. Náklady na doplnkovú službu sa musia do celkových nákladov započítať len v prípade, ak je doplnková služba povinná na získanie úveru, alebo ak je doplnková služba povinná na získanie úveru za ponúkaných podmienok. Žalobca má za to, že v danom prípade v prípade poistenia a zriadenie trvalého príkazu nemožno hovoriť o povinných doplnkových službách.

6. Súd na pojednávaní zopakoval dokazovanie, ktoré vykonal oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, oboznámil zmluvu o úvere čl. 7, prílohy čl. 8, všeobecné podmienky čl. 8 rub - 9, výpis z obchodného registra žalobcu čl. 13 a nasledujúce, výzva, resp. upozornenie čl. 17, vyhlásenie splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy čl. 18, finančný plán čl. 19 - 21, výpis z obchodného registra čl. 43. Oboznámil sa i so závermi rozhodnutia odvolacieho súdu, uznesenia Krajského súdu v Žiline čl. 79 a s podaním produkovaným stranou žalobcu po jeho rozhodnutí, a to podaním datovaným 24.9.2020, v ktorom skutkový stav, resp. rozhodujúce skutkové tvrdenia doplnil. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

7. V súvislosti so skúmaním aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd v súlade s § 185 CSP vykonal dôkaz výpisom z hlavného zápisu do obchodného registra Okresného súdu v Lilule na čl. 13 a tiež výpismi z Obchodného registra SR. Zistil nasledovné. Zmluvu so žalovaným dňa 28.10.2011 uzatvorila pobočka zahraničnej banky BANCO MAIS, SA, ktorá bola následne pod obchodným menom BANCO COFIDIS, SA zlúčená a absorbovaná spoločnosťou COFIDIS, SA. Táto spoločnosť ku dňu rozhodovania súdu koná na území SR pod obchodným menom COFIDIS, SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 50 595 628, vychádzajúc z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva (§ 185 CSP).

8. Spoločnosť BANCO MAIS, SA v postavení veriteľa uzavrela so žalovaným dňa 28.10.2011 zmluvu o úvere, ktorou bol medzi stranami založený zmluvný vzťah spotrebiteľského charakteru, v nadväznosti na postavenie strán pri jej uzatváraní. Súd považoval za nesporné, že posudzovaný právny vzťah medzi predchodcom žalobcu i žalobcom (právne nástupníctvo mal súd preukázané výpismi z príslušných registrov, z výpisu z Obchodného registra SR mal zistené, že predchodca žalobcu zanikol zlúčením so žalobcom, v dôsledku čoho sa žalobca stal jeho univerzálnym právnym nástupcom) na strane jednej a žalovaným na strane druhej je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi dodávateľom a spotrebiteľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami sporu uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa s poukazom na predmet podnikania a žalovaný bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní úverovej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovaného nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

9. Z pripojených listín mal súd za preukázané, že úver poskytnutý žalovanému bol účelový, poskytnutý žalovanému na kúpu vozidla značky Seat, typ Ibiza 5DV, rok výroby 2006, s kúpnu cenou 6.600,- €. Istina úveru poskytnutého žalovanému predstavovala 5.940,- €, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 72 mesačných splátkach po 191,30 €, pri dobe trvania zmluvy do 20.10.2017. Ročná úroková sadzba bola určená 18,02 %, jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 2.009,19 €, poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 96,48 €, poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti vo výške 249,12 €, RPMN vo výške 38,10 %, priemerná hodnota RPMN 23,79 % a celková čiastka na úhradu 13.773,60 €. Vychádzajúc zo skutkových tvrdení v žalobe, podporených listinnými dôkazmi, žalovaný na daný úver zaplatil spolu 70 splátok, čo pri výške každej jednotlivej splátky 191,30 € činí 13.391,- €.

10. Vzhľadom na dátum uzavretia úverovej zmluvy medzi predchodcom žalobcu a žalovaným (28.10.2011) súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

11. Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Súd prvej inštancie v nadväznosti na jednoznačné závery odvolacieho súdu týkajúce sa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) sa zaoberal ďalej už len náležitosťou týkajúcou sa veličiny RPMN. Z tohto pohľadu zmluvu znovu preskúmal a dospel k nasledovným záverom: Pokiaľ odvolací súd ustálil, že v zmluve sú uvedené všetky predpoklady, ktoré veriteľ pri výpočte RPMN použil, súd sa zaoberal tým, či pri ich použití dospel k správne výsledku. Pokiaľ i v zmysle záverov odvolacieho súdu možno za predpoklady považovať všetky údaje predchádzajúce hodnote RPMN i priemernej hodnote RPMN a celkovej čiastke na úhradu, tak týmto údajom, resp. predpokladom je aj poistenie spôsobilosti splácať úver, či už pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 96,48 € alebo pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti vo výške 149,12 €. Dokonca pri výške každej mesačnej splátky úveru 191,30 € je uvedené, že ide i o prípadnú mesačnú splátku povinného zmluvného poistenia, prípadnú mesačnú

splátku kasko poistenia a trvalý príkaz mesačnej splátky. Zo samotnej zmluvy teda vyplýva výška splátky, vo vzťahu ku ktorej možno predpokladať, že jej súčasťou boli i poplatky za poistenie. Pokiaľ veriteľ pri výpočte vychádzal zo splátky bez poistenia (teda po odpočítaní poplatkov za poistenie), mal ich použiť ako dodatočný náklad, pretože je viac, než zrejme, že žalovaný ich musel zaplatiť. Pri zahrnutí sumy splátky obsahujúcej poistenie, v danom prípade pri rozpočítaní výšky oboch poistení spolu v sume 345,60 €, z ktorých by pri počte splátok 72 pripadlo na každú jednotlivú splátku úveru 4,8 € (1,34 + 3,46), by hodnota RPMN predstavovala, pokiaľ by už výška poistného bola do jednotlivkej splátky zahrnutá, 38,60 % a pokiaľ by do výšky splátky zahrnutá nebola, podľa názoru súdu by bolo dôvodné ju započítať ako dodatočný náklad, pretože je bez pochyb zrejme, že uvedenú sumu by musel spotrebiteľ v súvislosti s poskytnutým úverom uhradiť, a vtedy by RPMN predstavovala až 40,90 % (splátka 186,50 € = 191,30 - 1,34 - 3,46 a ako dodatočný náklad 345,60 €% 72 x 4,80 (1,34 + 3,46)).

13. Bez ohľadu na to, že žalobca podľa posledného písomného vyjadrenia do splátky pri výpočte RPMN poplatky titulom poistenia nezapočítal, súd poukazuje aj na to, že možno mať dôvodné pochybnosti o vzniku poistnej zmluvy. V spore nebolo žalobcom preukázané jej platné uzatvorenie. V bode 4 zmluvy označenom ako „Poistenie“ je v prvom riadku tabuľky s názvom „Dlžník uzavrel samostatnú zmluvu s Allianz -Slovenská poisťovňa, a. s.“ uvedené „A/N“, pričom nie je žiadnym spôsobom vyznačené, či došlo k uzavretiu poistnej zmluvy alebo nie. Pokiaľ je v ďalších riadkoch pri výške mesačnej splátky, či už povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla alebo kasko poistenia, či PZP a mesačnej splátky kasko poistenia, uvedená suma 0,- €, možno hovoriť o neurčitosti a nezrozumiteľnosti, práve v nadväznosti na údaje uvedené v bode 2 zmluvy, týkajúce sa dohodnutých podmienok úveru, kde je pri poistení spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity uvedená suma 96,48 € a pri poistení spôsobilosti splácať úver pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti suma 249,12 €. V tomto smere je teda možné konštatovať zjavný rozpor v jednotlivých ustanoveniach zmluvy, ktorá má obsahovať predpoklady pre výpočet RPMN, čo má podľa názoru súdu priamy súvis s hodnotením tejto náležitosti. Pokiaľ súd nemal za preukázané platné uzatvorenie poistnej zmluvy, ktoré by zodpovedalo ustanoveniam § 788 a nasledujúce Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách a pokiaľ toto poistenie nebolo podľa tvrdení žalobcu do splátky pri výpočte RPMN zahrnuté, nemalo byť podľa názoru súdu súčasťou týchto údajov, resp. predpokladov použitých pre RPMN. Potom v tejto časti zmluva pôsobí mátauco, nezrozumiteľne, je neurčitá, a preto by ju bolo možné v tejto časti vyhodnotiť ako neplatnú, čo by malo za následok, že zmluva túto náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) neobsahuje. Okrem toho súd uvádza, že uvedenie údajov týkajúcich sa poistenia bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy a za takéhoto stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný by sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, ale prijal už naformulované poistenie. Aj preto podľa názoru súdu nebolo možné prisvedčiť žalobcovi, že v prípade týchto poplatkov titulom poistenia, ktoré podľa žalobcu treba považovať za doplnkové služby, šlo o služby, ktoré neboli povinné. Súd poukazuje i na to, že v nadväznosti na posledné písomné podanie žalobcu možno skonštatovať aj to, že vo vzťahu k svojim tvrdeniam, označujúc jednotlivé články smernice, si sám protirečí, v jeho tvrdeniach je zjavný rozpor, pretože na jednej strane uvádza, že žalovaný nebol žiadnym spôsobom nútený k pristúpeniu k poisteniu či k zriadeniu trvalého príkazu, na strane druhej poukazuje na článok písm. g) smernice, v zmysle ktorého sú medzi náklady zahrnuté aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služby, aby úver získal. Z uvedeného možno potom dospieť k záveru, resp. možno s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že pristúpenie k poisteniu bolo jednou z podmienok poskytnutia úveru. Pokiaľ tomu tak nebolo, tak, ako tvrdí žalobca, súdu potom nie je zrejme, z akého dôvodu boli údaje týkajúce sa poistenia už v predtlačenom formulári a z akého dôvodu nebola uzavretá samostatná poistná zmluva, ktorá by mala riadne náležitosti poistnej zmluvy v súlade s ustanoveniami § 788 a nasledujúce Občianskeho zákonníka.

14. V týchto súvislostiach si súd dovoľuje poukázať v určitých vyššie uvedených súvislostiach aj na jedno z rozhodnutí Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co 246/2019-202 zo dňa 28.4.2020, v ktorom odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil, že vo formulárovej zmluve bolo dojednané aj platenie mesačnej splátky poistenia, pričom v splátkovom kalendári je uvedená mesačná splátka vrátane mesačnej splátky poistenia. Platenie splátky poistenia však nebolo zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa. Ak by poistenie nebolo súčasťou nákladov, ktoré hradí spotrebiteľ, potom by splátka pripadajúca na poistenie bola uvádzaná osobitne. Súd prvej inštancie správne zistil, že po vynásobení všetkých splátok, vrátane poistenia, celková suma nezodpovedala celkovým nákladom o dohodnutej odplate. Odplata za úver je rozhodujúcim kvalifikačným kritériom spotrebiteľskej zmluvy. Správny je preto

aj ďalší záver súdu prvej inštancie, že pri zahrnutí sumy splátky obsahujúcej aj poistenie bolo možné dospieť k záveru, že výška RPMN uvedená v zmluve je upravená v nižšej výške, teda nesprávne a v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd sa teda s vyššie uvedeným postupom súdu prvej inštancie pri výpočte RPMN v celom rozsahu stotožnil, pretože z výpočtu uvádzaného súdom je zrejmé, z akých údajov vychádzal a ktoré ustanovenia použil.

15. V nadväznosti na posledné písomné vyjadrenie žalobcu sa súd zaoberal i jeho novým tvrdením týkajúcim sa poplatku za trvalý príkaz, ktorý mal byť žalovanému účtovaný vo výške 2 € mesačne. Podľa názoru súdu bolo možné teda konštatovať, že tento poplatok mal tvoriť súčasť splátky 191,30 €. Takže bez pochyb bol tiež nákladom, ktorý v konečnom dôsledku musel žalovaný spotrebiteľ žalobcovi zaplatiť. V časti II. zmluvy obsahujúcej ostatné údaje pre výpočet RPMN použité, sa však tento poplatok neuvádza. V tejto časti zmluvy je uvedená len výška poplatku spracovateľského a poplatku z titulu poistenia. Dokonca z prílohy - Finančného plánu na čl. 8 spisu vyplýva, že mesačnú splátku tvorí istina a úrok (tie sú pri jednotlivých poradových splátkach vyčíslené odlišne), nevyplýva z neho, že by súčasťou splátky mali byť aj poplatky a ani ich výška. Súd tento poplatok preto nemohol považovať ani za individuálne dojednaný. Možno mať pochybnosť, či o tomto poplatku bol žalovaný vôbec uzatčený. O individuálnom dojednaní nebolo možné hovoriť ani z toho dôvodu, že tento poplatok (hoci vo vyššej výške) bol uvedený vo všeobecných, drobných písomných napísaných, vopred predtlačovaných, podmienkach, ktoré na poslednej strane žalovaný podpísal. Avšak aj keby bolo možné posúdiť individuálne dojednanie poplatku, nezohľadnilo by to nedostatok jeho uvedenia v zmluve, medzi údajmi ako predpokladmi pre výpočet RPMN. Pri zohľadnení tohto poplatku súd dospel pri výpočte RPMN k výsledku o hodnote 41,95 % (splátka 184,50 € = 191,30 - 1,34 - 3,46 - 2 a ako dodatočný náklad 489,60 € (345,60 € titulom poistenia a 144 € titulom poplatkov za trvalé príkazy). Zo všetkých týchto dôvodov potom súd dospel k záveru o pochybnostiach o nekalom úmysle veriteľa pri uzavretí zmluvy. V prípade pochybností potom i v nadväznosti na vyššie uvedené zákonné ustanovenie § 54 OZ musel vec posúdiť v prospech spotrebiteľa ako slabšej strany sporu. Záverom súd poukazuje aj na to, že pri výpočte použil interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN zverejnenú a dostupnú na webovej stránke Ministerstva financií SR, tzv. FIN info, pričom výsledky výpočtov sú súčasťou spisu.

16. Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam bolo nevyhnutné prijať taký záver, že údaj RPMN, hoc je v zmluve uvedený, je uvedený v nesprávnej výške. Táto skutočnosť má rovnaký následok, ako absencia údajov týkajúcich sa tejto náležitosti, a to ten, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V nadväznosti na tento prijatý záver súd dospel k rovnakému záveru, ako po prvýkrát vo svojom rozsudku zo dňa 18.9.2019, keď pri vyhodnotení úveru ako bezúročného a bez poplatkov vzniká veriteľovi len nárok na rozdiel medzi plneniami zo zmluvy, teda medzi poskytnutou výškou úveru a uhradenými splátkami, pričom v danom prípade bolo nesporné, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5940,- € a že žalovaný z neho uhradil 13.391,- €, teda že úver preplatil. Nebolo preto možné žalobe vyhovieť. Súd ju ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

17. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa úspechu v sporu. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 370,24 € (100%). Súd vyhodnotil uplatnený nárok za nedôvodný v celom rozsahu, keďže žalobu zamietol. Úspech v konaní mal tak v celom rozsahu žalovaný, ktorému voči žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov tohto sporu. Vychádzajúc zo súdneho spisu je však zrejmé, že žalovanému v tomto spore žiadne trovy nevznikli, preto mu ich súd nepriznal, konajúc zároveň hospodárne, v nadväznosti na ustanovenie čl. 17 základných zásad CSP, bez potreby vydávania samostatného uznesenia o výške náhrad trov konania, ktorá by v danom prípade predstavovala 0 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže odvolanie podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne, na Okresnom súde Čadca.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.